

Društvo podeželskih žena Blegoš : Gantar Marinka

Je nezakonska hči in se je v mladosti morala preživljati večino sama. Po osnovni šoli se je zaposlila in kmalu spoznala moža, s katerim sta ustvarila prijeten dom. Rodila je šest otrok, dva sinova in štiri dekleta. Po rojstvu četrtega otroka je ostala doma, se zaposlila na kmetiji in se posvetila vzgoji otrok in oskrbi moževih staršev, ki so danes že pokojni. Sedaj skrbi še za mamo, z veseljem pa varuje vnuko. Kmetijo sta z možem predala sinu. Kmetija je gorsko-višinska, leži na 700 metrov nadmorske višine. Na kmetiji se ukvarjajo z govedorejo. Imajo tudi veliko sadnega drevja in pozimi kuhajo žganje. Vključena je v blagovno znamko Babica Jerca in Dedek Jaka. Za žganje je prejela zlato, srebrna in bronasta priznanja. Na Dobrotah slovenskih kmetij na Ptuj. Ves čas se je izobraževala in obiskovala tečaje. Sodeluje pri dramskem društvenem klubu in slikarskem tečaju, kjer se je našla v slikanju, ki ji pomeni sprostitev od vsega napornega dela. Je odbornica RK.

Društvo kmečkih žena Kranj : Gartnar Marjeta

Rojena je bila v delavski družini. Pred 37 leti se poročila na višinsko kmetijo, po poroki sta začela živeti in urejati opuščeno kmetijo. Z možem sta zgradila novo hišo, obnovila gospodarsko poslopje, kupila stroje in živali ter tako začela kmetovati. Poleg dela na kmetiji sta bila oba tudi zaposlena. Po rojstvu četrtega otroka je ostala doma in se posvetila družini. Po nekaj letih se je odločila za odprtje trgovine z mešanim blagom. Dve leti za tem pa še Kmetijo odprtih vrat, katere je tudi nosilka dejavnosti. V veliko veselje ji je delo z ljudmi, rada kuha in dela na njivi. Vso zelenjavo, sadje in meso pridelava in predelava sama ter postreže gostom. Je aktivna članica društva kmečkih žena. Je prejemnica srebrnega in bronastega priznanja Na gostinsko turističnem zboru.

Društvo kmetič žena in deklet na podeželju Izlake – Mlinše - Kolovrat Knez Ana

Našo letošnjo kandidatko krasijo lastnosti, kot so skromnost, potrpežljivost, marljivost, zanesljivost... Rodila se je v skromni družini na hriboviti kmetiji. Po osnovni šoli kljub veliki želji pa šolanja ni bilo mogoče nadaljevati. Prevzela je vlogo gospodinje, skrbela za hudo bolno in nekaj let nepokretno mater, tri brate, ter očeta. Po materini smrti se je zaposlila v bližnji tovarni, saj ji majhnost kmetije ni omogočala dostojnega življenja. Sedaj je upokojena in še vedno skrbi za kmetijo, katere je lastnica. Kravam dojišlam delajo družbo: telica, tele in ovce. Za domače potrebe so pri hiši kokoši in piščanci. Vsako leto je dovolj zelenjave, krompirja in drugo za domačo porabo. V zakonu se je rodila hčerka, ki se je že izsolala in doma pomaga na kmetiji. Računajo, da bo z delom na kmetiji nadaljevala. Naša članica je ena tistih članic, na katero vedno lahko računamo, če jo rabimo. Je tudi aktivna članica drugih društev.

Društvo kmečkih žena in deklet Lenart Mlakar Jožefa je bila rojena na srednje veliki nižinski kmetiji v Lenartu v Slovenskih goricah. Njihova kmetija je prvotno ležala v centru Lenarta, ker pa se je Lenart pričel hitro širiti, so se Mlakarjevi leta 1981 preselili v Zamarkovo, kjer so kupili kmetijo in tam naprej kmetovali in ohranili dolgoletno tradicijo kmetovanja v družini.

Jožefa je kot aktivna in zagreta članica mnogih društev v občini Lenart pomembno vplivala na njihov razvoj in delo med ljudmi. Med leti 1989 in 2009 je bila predsednica Društva kmečkih žena in deklet Lenart, bila je svetnica občine Lenart, dobitnica gasilskega odlikovanja druge stopnje predsedstva Gasilske zveze Slovenije in značke gasilke veteranke, zadnja leta je aktivna še pri društvu upokojencev in v župnijskem pastoralnem svetu. Med drugimi dejavnostmi, ki jih danes kot upokojena kmetica počne so še vezenje, njeno delo je nagrajeno kot protokolarno darilo občine Lenart. Jožefa se je leta 2006 z možem po petintridesetih letih preselila iz kmetije nazaj v Lenart in predala kmetijo sinu, ki kot prevzemnik uspešno kmetuje v Zamarkovi.

Društvo kmečkih žena Metlika Nemanič Stefanija

Je to mati, žena, kmetica, prizadevna članica številnih društev, prijazna in duhovita soseda... Po poroki je poleg službe v tovarni z veseljem lotila vsakršnega kmečkega dela. Z možem sta zgradila hišo, posadila vinograd ter se veselila rojstva svojih štirih otrok. Leta 1998 se je njihova družina zavila v črnino, saj je v hudi prometni nesreči ugasnilo življenje njihovemu 17 letnemu sinu. Je gonilna sila domače kmetije, ima vzorno urejene njive, vinograde in sadovnjake. Na njihovi, sicer mešani kmetiji so se dokler je bila možnost odkupa ukvarjali z živinorejo ter s pridelavo solate, česna in zelenjave. Za vina in žganja prejemajo priznanja. Je dvakratna dobitnica zlatega priznanja za Belokranjsko pogačo, udeležuje se kulinarčnih tekmovanj in je aktivna članica društva. Kljub obveznostim, ki jih ima v prvi vrsti odpira svoje široko srce ljudem na obrobju, ljudem, ki se znajdejo v stiski in potrebujejo zgolj prijazno besedo ali prijateljski nasvet. Odlikuje jo čut za spoštovanje človeka, za zaznavanje najbolj skritih potreb.

Društvo podeželskih žena Ivanjšiče : Podobnik Marija se je rodila v delavski družini pred dvainšestdesetimi leti v občini Litija. Po končani osnovni šoli si je izbrala poklic grafik, za katerega se je šolala v Ljubljani in se tam tudi zaposlila. Po poroki se je preselila na kmetijo moževih staršev, ki sta jo z možem kasneje prevzela kot gospodarja. Rodila je tri otroke. Po rojstvu tretjega, hčerke Urške, je pustila službo, se zavarovala kot kmetica in se posvetila vzgoji otrok in kmetiji, usmerjeni v proizvodnjo mleka. Takoj ko je bilo mogoče, se je vključila v delovanje Društva podeželskih žena (takrat še Aktiv kmečkih žena) in v njem še vedno aktivno in tvorno sodeluje. Štiri leta (od 2008-2012) je bila aktivna tudi v upravnem odboru Zveze kmetic Slovenije. Ker je mož do upokojitve hodil v službo,

se je lotevala tudi najtežjih del na kmetiji. Zdaj je upokojenka in z možem še naprej skrbita, da je kmetija, prav tako kot onadva, v dobri kondiciji, kar jima lepo uspeva. Vsi trije otroci so se izšolali in si našli dobre zaposlitve izven kmetijstva. Vendar se radi vračajo in v delovnih konicah pomagajo staršem.

Društvo kmetic Zarija Slovenske Konjice – Zreče : Ribič Marija

Marija Ribič se je rodila kot drugi otrok na manjši kmetiji v vasi Žiče. Še rosno mlada se je poročila s sosedovim Petrom in se preselila čez cesto na kmetijo njegovih staršev. V zakonu so se jima rodili trije otroci, imata tudi 4 vnuke. Marija oziroma Marica je od leta 1982 zavarovana kot kmetica. Kmetija obsega dobrih 8 hektarov kmetijskih površin, od tega 20 arov vinograda, ter 2 hektara gozda. Ukvarjajo se z rejo krav dojilj, pitanjem govedu in vzrejo plemenskih telic. Marica že 17 let ob sobotah prodaja na konjiški tržnici, sprva je ponujala zelenjavo in jajca, 2009 pa je registrirala dopolnilno dejavnost in sedaj lahko pri njej kupijo različne testenine in piškote, zlasti pa slovi po kvašenih kifeljčkih. Za svoje izdelke je na Dobrotah slovenskih kmetij prejela številna priznanja. Marica je v Društvo kmetic Zarija Slovenske Konjice – Zreče včlanjena že od ustanovitve, to je 20 let, zadnja dva mandata opravlja naloge članice upravnega odbora, in se zelo rada udeležuje vseh aktivnosti društva.

Društvo podeželskih žena Tuhinjske doline :Štrajhar Bernarda

se je rodila kot 14-ti, najmlajši otrok v družini. Pri dvajsetih letih, se je poročila, ter si skupaj z možem ustvarila družino s tremi hčerami. Babica je prvič postala pri štiridesetih letih, sedaj pa ima že 5 vnukov. Leta 2001 so ognjeni zublji v trenutku vzeli stanovanjsko hišo z gospodarskim poslopjem. Leto dni kasneje je med gradnjo nove hiše in gospodarskega poslopja postala še vdova z dvema mladoletnima hčerama. Poprijeti je bilo potrebno za vsa kmečka dela, katerih pa se ni ustrašila. 28 let je poleg dela doma službovala tudi kot trgovka, po moževi smrti pa se je družinsko upokojila in doma ob kmečkem delu popazila tudi na vnuke, kateri pa ji že sedaj vračajo pomoč pri kmečkih opravilih. Na kmetiji živijo štiri generacije. Skrbi za nepokretno mamo. Zelo rada vzgaja sadike, obrezuje in cepi sadno drevje. Je prejemnica priznanja za najlepši balkon Tuhinjske doline. Je aktivna v društvu kmetic, prepeva v cerkvenem zboru, piše pesmi in pripoveduje šale.

Društvo podeželskih žena Gornja Radgona Tanacek Marija

že vse življenje živi na kmetiji. Je mati sina in hčere. Kmetija je uvrščena na omejeno območje za kmetijsko pridelavo. Na kmetiji imajo živinorejsko poljedelsko pridelavo. Je lastnica kmetije. Ovdovela je pred 22 leti. Za kmetijo je skrbela sama ob pomoči otrok, kmetijo je obdelovala in tudi nekoliko povečala. Skrbela je za obnovo domačije. Ves čas je bila res predana zemlji, živalim, sinu in hčeri, ter društvom, kjer je zelo aktivna. Nikdar ni bila za več dni na dopustu, vedno pa se je udeleževala ekskurzij, ki so bile enodnevnne, saj je le za toliko časa lahko zapustila kmetijo in otroka. V Društvu je članica preko 35 let, že 30. let pa je članica VO društva in vedno sodeluje na vseh prireditvah, ki jih organizira društvo. 30 let že sodeluje na tekmovanju v žetvi s srpi, kot žanjica, pri ekipi koscev pa kot pobiralka ali vezalka. Ves čas se je uvrščala na prva mesta. Je prejemnica naziva NAJ ŽANJICA tekmovanja. Sedaj se posveča učenju žetve za mlada dekleta in lotila se je učenja ti+udi koscev. S svojimi izdelki je sodelovala na regijskih kulinarčnih razstavah, osvojila pa je tudi bronasta in zlata priznanja ter znak kakovosti na dobrotah slovenskih kmetij. Za našo članico ni ovir, rada sede na kolo in se pripelje kamor želi. Tudi sicer se ne boji novih izzivov. Sodeluje tudi pri drugih društvih v kraju.

Društvo kmečkih žena in deklet Irbovlje Zakonjšek Ana

je v društvu aktivna od leta 1997, od leta 2009 je njegova predsednica. S svojimi idejami in zavzetim delom skrbi za razvoj društva in njegovo prepoznavnost v Zasavju in v širšem slovenskem prostoru. Leta 2010 smo na njeno pobudo uredili društveni vrt, na katerem enkrat letno organizira srečanje zasavskih društev in nanj povabi strokovnjake z različnih področij, da pripravijo predavanje o pridelavi, shrambi, in uporabi zelenjave in zelišč. Pred nekaj leti se je odločila, da dnevno sveže pridelke ponudi občanom, ki jih lahko pridejo iskat na kmetijo. Letos je dala pobudo za vključitev društva v projekt »Na vasi nekoč« ki smo ga izvajali z drugimi zasavskimi petimi društvi. Naš podprojekt z naslovom »Iz babičine skrinje« smo obeležili s prireditvijo, za katero je spekla različne vrste kruha, potic in zavitkov, sodelovala je tudi pri ustvarjanju daril. Ima posluš za želje in interese članic društva in je vesela, če smo članice aktivne ter nas podpira s svojo dobro voljo. Rada je v družbi veselih ljudi in se tudi rada in prav iz srca nasmeje.